

ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 259
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30]

(2) பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, முதலில் ஆதி-திராவிடர்-பழங்குடியினர் முன்னேற்றம் குறித்து மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இத்துறை சம்பந்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற பெர்பார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டில் மிக முக்கியமாக 5 பணிகள் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று—கல்வி, இரண்டு—பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு. மூன்று—சுகாதாரம் மற்றும் வீட்டு வசதித் திட்டங்கள். நான்கு—பழங்குடியினர் மேம்பாடு. ஐந்து—கொத்தடிமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள். இத்திட்டங்கள் பற்றி பெர்பார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 5-ல் 4 பற்றி மட்டும் தான் விவரங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Bonded Labour Scheme

ஒழிப்புத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. இதை நான் முதலில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்கு என்ன காரணம்? தவறுதலாக விடுபட்டுப் போயிருக்கிறது என்றால், இனி எதிர்காலத்தில் இப்படி நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மிக முக்கியமாக கல்வி பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொருள்கள் மற்றும் கருவிகள் வாங்க பள்ளிக்கூடங்களுக்காக 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 17 நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்துவதுபற்றி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல 6 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக

260 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 30]

உயர்த்தும் கருத்தும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 20 முதுகலை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 45 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் போன்ற பதவிகள் எல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் இந்த நலத் துறைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், நடுநிலைப் பள்ளிகளாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்தாலும் சரி, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆசிரியர் பதவிகள் மிகவும் தேவையாக இருந்தும் கூட, அவை அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதுபோல் இப்பள்ளிகளின் நிலையும் நடுநிலைப் பள்ளியிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து மேல்நிலைப் பள்ளிக்கும் உயர்த்தப் படவில்லை. இப்போதாவது இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதி-திராவிடர் நலத் துறை மற்றும் பழங்குடியினர் நலத் துறை இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இரண்டுக்கும் ஒரே இயக்குநர் இருக்கிறார். இப்படிச் செய்திருப்பதால் சரியான பலன் காணப்படவில்லை. இப்படிச் செய்திருப்பதால் அதிகமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் பழங்குடியினர்தான். இந்தியா பூராவும் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் என்பது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அவர்கள் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக, கேட்பாரற்றவர்களாக, அலட்சியப்படுத்தப்பட்டவர்களாக, யாருடைய கவனத்திற்கும் வரப்படாதவர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகள் பாரபட்சமுடையதாக இருப்பதால், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அவர்களே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதனால் தான் இரண்டு துறைகளுக்கும் ஒரே இயக்குநர் என்று இருக்கின்ற நிலையை மாற்றி, ஆதிதிராவிடர் நலத் துறைக்கு என்று தனியாக ஒரு இயக்குநரையும், பழங்குடியினர் நலத்துறைக்கு என்று தனியாக இன்னொரு இயக்குநரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான், ஆதிதிராவிடர்களுக்காக வழங்கப்படும் சலுகைகளை அந்தச் சமூகத்தினரும், பழங்குடியினருக்காக வழங்கப்படும் சலுகைகளை இந்தச் சமூகத்தினரும் சரியாகப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். இது குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இச்சமூகத்தைச் சார்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடைந்த 25 லட்சம் பாணவர்களில் கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் பாணவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில்

ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 261
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

(முற்பகல் 10-40)

சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தமிழகம் பூராவும் இருக்கின்ற அனைத்துப் பள்ளிக்கூடங்களிலும், அனைத்துச் சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், மொத்தம் சேர்ந்திருக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 80 லட்சம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய கொள்கைக் குறிப்பில் ஆதிதிராவிடர், பழங்குடி மாணவர்கள் மட்டும் 20 லட்சம் பேர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாக இருந்தால், பாராட்டுகிறேன் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அந்தத் தகவல் உண்மையிலேயே சரியான விபரமா என்பதை அமைச்சர் கண்டறிய வேண்டும். காரணம், 25 லட்சம் மாணவர்களில் 20 லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது என்பது மிகப் பெரிய சாதனை. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தகவலில் சந்தேகம் இருக்கிறது. புள்ளி விபரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் நேடியாகப் பார்த்து தவறுகளைக் களைய வேண்டும்.

அடுத்து, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற மக்களில் 50 சதவீதம் மக்கள் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களாகவே இருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நடு நிலைப் பள்ளிகள் மட்டுமே 849 உள்ளன. இன்னும், தொடக்கப்பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகிய வகைகளில் மொத்தம் 112 பள்ளிகள் உள்ளன. பழங்குடிப் பிரிவினருக்கு 144 தொடக்கப் பள்ளிகளும், நடுநிலைப் பள்ளிகள் 18-ம், 5 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 3-ம் ஆக சேர்த்து ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 961 பள்ளிகளும், பழங்குடிப் பிரிவினருக்கு 170 பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 6,221 இப்படி பெரும்பகுதியை இந்தத் துறையின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காகச் செலவு செய்திருந்தாலும் கல்விப் பிரிவை மேம்பாடு செய்வதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், கடந்த சில ஆண்டுகளாக நாங்கள் இந்த அவையில் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, கல்விக் கொள்கையை வலுப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளாக, 3 டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் பரிட்சார்த்தமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 1981-ல் இந்தப் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு அதை மேம்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் போஸ்ட், இந்தக் கல்விப் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே பணி மூப்பு

262 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 30]

உள்ள தலைமையாசிரியராக உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்கலாம் என்று 1984-ல் ஒரு பதவியில் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதுவும் ஒரே ஒரு பதவி தான். இதைத் தவிர அந்தத் துறையின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. சில முறை இந்தக் கல்வித் துறைக்காக பண ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டும், அந்தத் தொகை முழுவதும் செலவிடப்படாமல் திருப்பித் தரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு 8 லட்சம் ரூபாய் இதுபோல் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது சரியாக இல்லை. இந்தக் கல்விப் பிரிவை மேம்பாடு செய்வதற்கு பள்ளிக் கல்வித் துறையிலிருந்து துணை ஆய்வாளர் பதவியில் அனைத்துப் பிரிவினும் மேம்படுத்தப்பட்டு (Assistant Director of School Education)

அசிஸ்டண்ட் டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல்

எஜுகேஷன் என்ற ஒரு பதவியை கூடுதலாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை குறைந்தபட்சம் இரண்டாகச் செய்வது நல்லது. இப்படிப்பட்ட இந்த நலத் துறையில் துணை இயக்குநர் என்ற பதவி இருக்கிறது. அது மாற்றுப் பணி. கல்வித் துறையிலிருந்து இந்த மாற்றுப் பணி ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது எப்போதோ உள்ள பழைய முறை. இனிமேல் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட துணை இயக்குநர் யார் வருகிறார்கள் என்றால், கல்வித் துறையில் யாரை வேண்டாம் என்று ஒதுக்குகிறார்களோ, யாச் நேர்மையாக இருக்கிறார்களோ, யார் பிரச்சினைக்குரிய அலுவலராக இருக்கிறாரோ அவரைத்தான் இதுபோன்ற நலத் துறையின் துணை இயக்குநராக நியமிக்கிறார்கள். இது ஒரு பணிஷ்மென்ட் போஸ்ட்டாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே அங்கே வருபவர், விரக்தியடைந்து, அதிருப்திளுடன் பணியாற்றுகிறார், எப்படியாவது முயற்சி செய்து கல்வித் துறைக்கே மாற்றல் பெற்றுவிட வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து சென்றுவிடுகிறார்கள். இப்படி நிலைமை இருப்பதால், நலத்துறையின் பணிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த டெபுடேஷன் முறை தேவையில்லை. அங்கேயே உள்ள பணி மூப்பு உள்ளவர்களுக்கு அல்லது அந்த அசிஸ்டண்ட் டைரக்டர் பதவியையாவது மேம்படுத்தி துணை இயக்குநர் என்று போட்டால், அங்கே எந்தப் பணிமும் பாதிக்காமல் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த டெபுடேஷன் முறைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளை ஆய்வு செய்வதற்காக தாசில்தார், வெல்பேர் ஆபீசர் போன்றவர்கள் செல்கிறார்கள். இவர்கள் அங்கே போய் ஆய்வு செய்வது நல்லதல்ல. பள்ளிகளை ஆய்வு செய்வதற்காக பள்ளிக் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் சென்று ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான விதி

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. ரா. லட்சுமிகாந்தன்]

(முற்பகல் 10-45)

களைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெல்ஃபேர் ஆபிசர் போகலாம்; தாசில்தார் போகலாம், ஆர்.டி.ஓ. போகலாம், இவ்வாறு யார் வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்கிற முறை இருக்கிறது, அது சரியில்லை. கல்விப் பணியை மேற்பார்வையிடுவதற்கு கல்விப் பணியில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள்தான் செல்ல வேண்டும், அசிஸ்டண்ட் டைரக்டர் போகலாம், டிபுடி டைரக்டர் போகலாம். அவர்களைத் தவிர மேலே கூறியவர்கள் போவதென்பது சரியல்ல. இவர்கள் Welfare பணிகளைப் பார்ப்பதற்காகச் செல்லலாம்; கணக்கு வழக்குகள் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கச் செல்லலாம். ஆனால் கல்விப் பணியைப் பார்ப்பதற்கு அவர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் அல்ல; கல்விப் பணியை இவர்கள் மேற்பார்வையிடும் நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர் விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், தற்சமயம் ஒவ்வொரு மானவருக்கும் ரூ. 60-லிருந்து 95 ரூபாய் வரை செலவு செய்வதற்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது இடத்திற்கு இடம் மாறுபடும். இன்றைக்கு விலைவாசியுள்ள நிலையில் இது போதுமா? 60 ரூபாயிலிருந்து 95 ரூபாய் வரையில் இந்தக் காலத்தில் என்ன செய்ய முடியும்? இன்றைய விலைவாசியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இன்னும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்; கணிசமான அளவில் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இவ்வாறு ஒதுக்கும் இந்தத் தொகையாவது சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்றால், அநேகமாக எல்லா விடுதிகளிலும் இது பிரச்சினையாகத்தான் இருக்கிறது. இது சரியான முறையில் மாணவர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. ஒதுக்கும் நிதியே மிகவும் குறைவு. இந்நிலையில் அதில் பாதிக்கட மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்றால், மாணவர்கள் நிலை எப்படி இருக்கும்? என்னிடம் பல விவரங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். வேண்டுமானால் அவர்களால் வெளியே சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கலாம். இந்தப் போக்கிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகிற இந்தத் தொகைகளில் பாதிதான் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதென்றால், இதைக் கண்காணித்து இதைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறு செய்கின்றவர்களை மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1986 ஏப்ரல் 30]

சிதம்பரம் விடுதி, அரசு நந்தனார் மேல்நிலைப் பள்ளி விடுதி குறித்து புகார் கூறப்பட்டது. இதை விசாரிக்க ஸ்பெஷல் ஸ்குவாடே போய்ப் பார்த்து அறிக்கையெல்லாம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன அறிக்கை கொடுத்தார்கள்? அவர்களால் என்ன உண்மை கண்டுபிடிக்கப் பட்டது? அதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற மாணவர் விடுதிகளில் நடைபெறுகின்ற குறைகளை, தவறுகளைக் குறைப்பதற்கு அவ்விடுதிகளில் மாணவர்கள் குழு அமைக்கலாம். நான் இராமகிருஷ்ணா மிஷன் பள்ளி விடுதியில்தான் தங்கிப் படித்தேன். அங்கே அவ்வாறு மாணவர் குழு இருந்தது. காய்கறி, அரிசி, பருப்பு வாங்குவதற் காகச் செல்கிறபோது, இம்மாணவர்கள் குழு உறுப்பினர்களும் உடன் செல் வார்கள். இதனால் தவறு நடைபெறுவது குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்தால், மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி வருவது ஒருபுறம், தவறுகள் குறைகின்றன என்பது மறுபுறம். எனவே இதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, தவறுகளைக் குறைப்பதற்கு இதுபோல் செய்ய லாமா எனச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இத்துறையில் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்காக தாசில் தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களது வேலை நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவது. ஆனால் இவர்கள் மாணவர் விடுதிகளுக்குச் சென்று பார்க்கிறார்கள். இதுமாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 7, 8, 10 தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதைத் தவிர, வேறு பணிகள் இருக்கக்கூடாது. இதனால் தாசில்தார் எண்ணிக்கையைக்கூட இவ்வளவுக்குத் தேவையில்லாமல் குறைக்க முடியும். விடுதிகளைப் பார்ப்பதற்கும், மேற்பார்வை செய்வதற்கும், கண்காணிப்பு செய்வதற்கும் பணிமூப்பு அடைந்த, அனுபவமிக்க தலைமை யாகிரியர்களை நியமிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல விடுதிகளில் போதுமான சமையல் பாத்திரங்கள், தட்டு முட்டு சாமான்கள் இல்லாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவற்றைப் போக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம், அரசு நந்தனார் மேல்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு பிரச்சினை. இரண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் பல புகார்கள் கூறப்பட்டதன் அடிப் படையில், அப்போதிருந்த ஆதி திராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்

ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 265
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

(முற்பகல் 10-50)

அந்தப் புகார்களை, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அவர் அனுமதியின் பேரில் என்று நினைக்கிறேன், அவருடைய ஆணையின் பேரில், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து தலைமை ஆசிரியர் மாற்றப்பட்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அந்த நேரத்தில் துரதிருஷ்ட வசமாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உடல் நலம் குன்றி, மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்ற நேரத்தில் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. அப்போது அந்த ஆணை ரத்து செய்யப் பட்டது. ஒரு முதல்வர் ஆணையை ரத்து செய்வதற்கு யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது? அந்த அதிகாரம் எப்படி வந்தது? அதை யார் கொடுத்தார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டறிய வேண்டும். அதை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு முதல்வர் அவர்களுக்குத்தான் அதிகாரம் உண்டு. அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்ட நேரத்தில், அந்த உத்தரவை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். 'கான்சல்' செய்யவில்லை. It was kept in abeyance அது 1986 மே மாதம் வரைக்கும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடந்தது நடந்ததாகப் போகட்டும். ஆனால் அது உண்மை. தவறு செய்பவர் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு நாம் பக்கபலமாக இருக்கக் கூடாது. நானாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு, தவறு செய்பவர்களுக்கு நாம் துணை போகக் கூடாது. அப்படி துணை போகும் நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தக் கூடாது. அங்குள்ள மாணவர்கள், அந்த சமுதாயத்தில் இருப்பவர்கள் அப்படி நினைக்கிறார்கள். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் உண்மைகளைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாம், நலத் துறையைச் சேர்ந்த பள்ளிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லாவற்றிற்கும் ஹாஸ்டல் வேண்டும். சில பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அது இருக்கிறது; சில வற்றிற்கு இல்லை. எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் ஹாஸ்டல் வசதி இருக்க வேண்டும். ரெசிடென்ஷியல் ஸ்கூலாக மாற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள மாணவர், மாணவியர்களுக்குப் பயன் கிட்டும். எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களையும் ரெசிடென்ஷியல் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஆதிதிராவிட பழங்குடி மாணவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் கோச்சிங் ஸ்கீம் நடக்கிறது. அது நல்ல திட்டம், அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்தத் திட்டம் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இல்லை. இப்போது 500 உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங் களிலும், 300 மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இருக்கிறது. நம்முடைய

266 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிறப்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 30]

மாநிலத்தில் 3,000-க்கும் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கின்றன. எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் அந்த 'கோச்சிங்' வேண்டும். அந்த கோச்சிங் மாலை நேரத்தில் நடக்கக் கூடாது. மாலை நேரத்தில் ஸ்பெஷல் கோச்சிங் நடத்துவதால், மாணவர்கள் அப்போது களைப்பாகவும், சோர்வாகவும் இருப்பார்கள். 4½ மணிக்கு மேல் அந்த 'கோச்சிங்' இருக்கக்கூடாது. அதைக் காலை நேரத்தில் வைக்க வேண்டும். காலை 8 அல்லது 9 மணிக்கு வைக்க வேண்டும். இதில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசு சிறப்பு ஊதியம் தருகிறது. மாணவர்களுக்கு வசதியாக நல்ல நேரம் பார்த்து அதை வைக்க வேண்டும். அந்த 'கோச்சிங்' காலை நேரத்தில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அதற்கான பலன் கிடைக்கும். மாலை நேரத்தில் பல மாணவர்கள் attendance கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். அந்த 'கோச்சிங்' காலை நேரத்தில், பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு வைத்தால், ஆசிரியர்கள் அவர்களைத் தட்டிக் கேட்க முடியும். இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ஆதி திராவிடர் நலத் துறையில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையில் பின்பற்றப்படும், சலுகைகள், ஆணைகள், நெறிமுறைகள் ஆகியவைகளை அவர்களும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று அரசு ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறது. ஒருசில விஷயங்களைப் பின்பற்றவில்லை; ஒரு சில வற்றைப் பின்பற்றுகிறார்கள். கல்வித் துறையின் ஆணைகள், சலுகைகள், நெறிமுறைகள் எல்லாம் நலத் துறையிலும் முழுவதுமாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும், முதுநிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் இதுவரை 'சீனியாரிட்டி லிஸ்ட்' வெளியிடவில்லை. அது வெளியிடாமலேயே பதவி உயர்வு அரசு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் சில பேர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக வெளியிடுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நானும் இரண்டு ஆண்டுகளாக இதைப்பற்றி அவையில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். 'சீனியாரிட்டி லிஸ்ட்' வகுக்கப்படாத காரணத்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அகரக்கோட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், வடாற்காடு மாவட்டம் அரக்கோணம் மகவிர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தலைமை ஆசிரியர் பதவி நிரப்பப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாகக் காலியாக இருக்கிறது. அதைப்போல 1978 லிருந்து சிதம்பரத்தில்—அது என்னுடைய ஊர்—நந்தனார் மேல்நிலைப் பள்ளியில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் கெமிஸ்ட்ரி டீச்சர் கிடையாது. இன்னும்

**ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 267
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

அந்தப் பதவி அனுமதிக்கப்படவில்லை. 11 மேல் நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அரசின் விதமுறைப்படி 1:1 என்ற முறையில் புரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் பதவி 2 இடங்களில் காலியானால் ஒன்று ஹை ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்-லிருந்து போட வேண்டும், மற்றொன்று போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிச்சரிலிருந்து போட வேண்டும். 50:50 ரேஷியோ பின்பற்றப்பட வேண்டும். அதைப் பின்பற்றவில்லை. அந்த 11 பள்ளிகளில் 8 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஹை ஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர் தலைமை ஆசிரியராக ஆகிறார். 3 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிச்சர் தலைமை ஆசிரியராக ஆகிறார். ரேஷியோ சரியாக இல்லை. அதைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு 6 பள்ளிக்கூடங்களை மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களாக அரசு உயர்த்தப் போகிறது. அந்த 6-ல் 5 பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போஸ்ட் கிராஜுவேட் டிச்சர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.55)

விடுதிக் காப்பாளர்களை நியமிப்பதிலே விருப்பம் உள்ளவர்களைத்தான் அரசு நியமிக்க வேண்டும். பல ஆசிரியர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. இதில் தவறு நடக்கிறது. இந்த வேலை நமக்கு வேண்டாம், இது ஒரு பெரிய தொந்தரவு, இது ஒரு சனியன் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களை ஏன் அரசு கட்டாயப்படுத்துகிறது? அவர்கள் தங்களுடைய கல்விப் பணியை முழுமையாகச் செய்ய முடியாமல் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி வார்டன்களாக ஏன் போட வேண்டும்? இது தேவையில்லாத ஒன்று. இதற்கு விருப்பம் இல்லாதவர்களைப் போடக் கூடாது. விருப்பம் உள்ளவர்களைத்தான் போட வேண்டும். மேலும் இப்பதவியிலே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவரை வைக்கக் கூடாது. இதற்கு **Rotation System** வைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தவறுகளைக் குறைக்க முடியும்.

ஆண்டு இறுதியில் பொது மாறுதல்கள் செய்வது கூடாது. மாணவர் நலனைப் பொறுத்து ஒன்று சொல்லுகிறேன். சாதிச் சான்றுகள் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்கள் அலையக்கூடாது. தாசில்தாரர்களையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் தேடி அவர்கள் அலையக்கூடாது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி புத்தகத்திலேயே எல்லா விவரங்களும் இருக்கின்றன. அதையே அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது அதன் அடிப்படையில் தலைமையாசிரியர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள் சாதிச் சான்றிதழைக் கொடுத்தால், அதிகார பூர்வமானதாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். மூன்றாவதாக ஒன்றைச்

268 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1986 ஏப்ரல் 30]

சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு ஐடென்டிடி கார்ட்-ஐக் கொடுத்து அதைப் பின்பற்றலாம். இந்த மூன்றில் எவ்வித முறை நடைமுறைக்கு ஏற்றதோ அதை ஏற்கலாம். அப்படி இல்லாமல், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஏனென்றால் அவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தைப் பார்த்துதான் 'சர்ட்டிபிகேட்' கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அதே போல் தலைமையாசிரியர்கள் ஏன் அந்தச் சாதிச் சான்றிதழைக் கொடுக்கக் கூடாது? ஒருவேளை தன்னுடைய சாதியை மாற்ற வேண்டும், தவறுதலாகக் குறித்து விட்டேன், ஆகவே மாற்ற வேண்டும் என்று கூறும்போது வேண்டுமானால், அதற்கு வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் சான்றிதழ் கொடுக்கலாம் என்று வைக்கலாம். அப்படி இல்லாமல், இயல்பாக சாதிச் சான்றிதழ் கொடுப்பதை, தலைமையாசிரியர்கள் அல்லது கல்லூரி முதல்வர்களே கொடுத்தால் போதும் என்று வைக்கலாம்.

அதைப் போலவே ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பொறுத்தவரையில், 'அட்ஹாக் கிரான்ட்' என்ற முறை வைத்திருப்பது நல்ல முறைதான். இந்த உதவித் தொகையை மாணவர்கள் கஷ்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் கொடுக்கிறோம். இதுவே மார்ச் மாதம் வருகிறது என்றால், நாம் எதற்காக இந்த உதவித் தொகையைக் கொடுக்கிறோமோ அந்தப் பலன் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே ஜூலை மாதத்திலே கொடுக்க வேண்டும். எஞ்சியுள்ளதை செப்டம்பர் மாதத்திலேயே கொடுத்துவிட வேண்டும். இது நீண்ட நாட்களாக உள்ள குறைபாடு. ஸ்காலர்ஷிப்பை ஆண்டு இறுதியில் கொடுப்பதால், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே கூட தெரியும். ஆகவே 'அட்ஹாக் கிரான்ட்' ஜூலை மாதத்திலும், நிலுவைத் தொகையை செப்டம்பர் அல்லது அக்டோபர் மாதத்திலேயும் கொடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே இலவசப் புத்தகங்கள் ஜூன் மாதத்திலே வருவதே இல்லை. ஜூன் மாதம் பள்ளி துவங்கும்போது, மாணவர்களின் கையில் புத்தகம் கிடைத்தால், அவர்கள் கல்வியிலே எப்படி ஆர்வம் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும், 3 மாதங்கள் கழித்துக் கிடைத்தால் எப்படி ஆர்வம் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஜூன் மாதம் பள்ளிகள் திறக்கும் நாளில் இலவசப் புத்தகங்களை வழங்க வேண்டும்.

ஆதி திராவிடர்களுக்காக வீடுகள் கட்டப்படும் என்று கொள்கை ரீதியாக எடுக்கப்பட்ட முடிவில் கோளாறு எப்படி வந்தது என்பது தெரியவில்லை. ஆதி திராவிட மக்கள் ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறத்தில் வாழ்கிறார்கள். அதற்குச் 'சேரி' என்று பெயர் வைத்தோம். அதனால் சமுதாயத்தில் உள்ள மற்றவர்களுக்கும்

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

அவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல், இணைந்து வாழ முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னோம். ஆகவே மறுபடியும் வீடுகள் கட்டும்போது, ஊரிலிருந்து வெகு தொலைவில் ஒதுக்கினால், அதிலே என்ன சமூக நியதி இருக்கிறது? கிராமத்திற்கு வெளியேயும், ஊருக்குக் கொஞ்சம் தூரத்திலேயும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டுவது என்பது சரியான நியதியல்ல. அவர்களை மறுபடியும் பிரித்து வைக்க நாமே உடந்தையாக இருக்கிறோம் என்று வரும். ஆகவே இனிமேலாவது ஆதிதிராவிடர்களுக்காகக் கட்டுகிற வீடுகளை யெல்லாம், அது கிராமமாக இருந்தால் கிராமத்திற்குள்ளேயும், நகரமாக இருந்தால் நகரத்திற்குள்ளேயும், கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான், ஆதிதிராவிட மக்கள் மற்றவர்களோடு இணைந்து வாழ்வதற்கு, அவர்களுக்கு முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் இப்போது ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம். இது அதிகார பூர்வமாகத் தெரியாது. ஒவ்வொரு துறையின் தலைவர்களும் அல்லது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளும் ஒவ்வொரு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது கிராமத்திலே போய் இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கிராமத்திலே அதிகாரிகள் தங்குவதால், அங்குள்ள மக்களுடைய கஷ்டங்களை நேரிலே பார்த்து நேரிடையான அனுபவத்தைப் பெற வசதியாக இருக்கும். இது உண்மை என்றால், அவர்கள் தங்கும் அந்த இரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள் ஆதி-திராவிடர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள காலனியில் தங்கச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு நாள் கிராமத்திலே தங்கச் சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் ஆதிதிராவிடர்களுடைய வாழ்க்கை, அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றை உணர வாய்ப்பாக இருக்கும். அது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை ரீதியாக முடிவு எடுக்க வேண்டு

(முற்பகல் 11-00)

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதுமானதாகவும் மத்திய அரசினுடைய உதவியும் போதுமானதாக இருந்தாலும், இந்தத் திட்டத்திலே உள்ள நோக்கங்களில், லட்சியங்களில் நாம் கருதுகின்ற அளவுக்கு அல்லது நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு பலன்கள் ஆதிதிராவிட மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவை சரியாகப் போய்ச் சேரவில்லை என்பது பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்படுகின்ற குறையாக இருக்கின்றது.

[1986 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 25 நிமிடங்களாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்னும் 6 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள். அதன்பின் இரண்டு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அரசின் சட்ட முன்வடிவு வேறு இருக்கின்றது. உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தத் துறைகளிலே அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது, service-minded அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். வெறும் ரூஸ், ரெகுலேஷன், சட்டம் என்றும் file-களோடும், பேப்பர்களோடும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் அதிகாரிகளை நியமிக்கக்கூடாது. இந்தத் துறையிலே மேல் மட்டமானாலும் சரி, கீழ் மட்டமானாலும் சரி, அனைத்து மட்ட அதிகாரிகளும் service-minded உள்ளவர்களாக, service-oriented அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். வேலையோடு ஒன்றியவராக மட்டும் இல்லாமல் service-minded ஆக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட service-minded ஆக இல்லாதவராக இருந்தால், இந்தத் திட்டத் தினால் கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே service-minded அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஒரு சில கருத்துக்களை பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் குறிப்பிடுகின்றேன். எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற கேள்விதான். அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சமுதாயத்தினருக்காக, இந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எடுத்து வருகின்ற நடவடிக்கைகளை விரைந்து நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காக அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? திரு. அம்பாசங்கர் கமிஷன் ரிப்போர்ட் என்னவாயிற்று? அதை ஏன் இன்னும் வெளியிடவில்லை? இந்தத் துறை கொள்கைக் குறிப்பிலே ஓரிடத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பரிந்துரைப்படி, 50 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு தொடருகிறதாகவும் அதற்காக ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதை மட்டும் ஏற்றிருக்கின்றார்கள் என்றால், அம்பாசங்கர் கமிஷனின் மற்ற பரிந்துரைகள் என்ன என்று தெரிவிக்க வேண்டும். அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதோ இல்லையோ, அதைப் பற்றி ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஏன் அந்த அறிக்கையை வெளியிடவில்லை? அது ஒன்றும் secret document அல்ல, அதை வெளியிட வேண்டும். நாங்களும் தெரிந்துகொள்வோம். பொதுமக்களும் தெரிந்துகொள்ளட்டும். அதிலே குறைகள் இருந்தால் எடுத்துச் சொல்லப்

**ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 271
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

போகிறோம். அதை அதிகாரத்தில் உள்ள அரசு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விடலாம். ஆனால் அந்த அறிக்கையை வெளியிடாமல் இருப்பதுதான் **suspense**-ஆக இருக்கின்றது. பல மாத காலமாக அதை வெளியிடாமல் வைத்துக்கொண்டிருப்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்கிறது. அந்த அறிக்கையை உடனடியாக வெளியிட வேண்டும் என்றும் அந்த அறிக்கையைப் பற்றி அரசினுடைய நிலைமைகள் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்ற இந்தத் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பின் விவாதத்தில் பேசும்போது “சில சாதியினர் முன்னேறாமல் இருப்பதால், அவர்களை ‘most backward’ என்று வைத்து அந்த ரிசர்வேஷன் முறையை மீண்டும் கொண்டுவரலாமா என்று பரிசீலனை செய்கிறோம். அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்” என்று சொன்னார்கள். 2, 3 ஆண்டுகளாக நாவலர் அவர்கள் அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் விவாதத்தில் பதில் அளித்திருக்கின்றார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கின்றார்களா? உங்களுடைய முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றித் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்டோர் சமூகத்தில் உள்ள ஒரு சில சாதியினருக்கு சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டும், அதை அவர்கள் அனுபவிக்காத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். அது எல்லோரும் சொல்கின்ற உண்மை. இதற்கு என்ன சொல்லப்படுகிறது? அவர்களுக்குப் பொருளாதார அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தில் சொன்னார்கள். அதை மற்றவர்கள் எதிர்த்தார்கள். அரசே 50 பெர்சண்ட் ரிசர்வேஷன் என்று அறிவிப்புப் போட்டிருக்கின்றார்கள். அப்படியென்றால், அது அரசினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்று பொருள். ஒரு சில சாதியினர் ரிசர்வேஷன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் கிடைக்காமல் அவைகளை அடைய முடியாமல் பின் தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் முன்னேற ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியதுபோல, ஆதிதிராவிடர் துறை பற்றிப் பேசும்போது சொல்லியதுபோல, இன்றைக்கும் இந்த மாணவர்கள் Backward Community Certificate வாங்க இயலாமல் இருக்கின்றார்கள்.

272 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 30]

அவர்கள் அதற்காகப் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அந்தப் பொறுப்பை தலைமை ஆசிரியரிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம் அல்லது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. சர்ட்டிபிகேட்டில் இருக்கின்றதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு Identity Card கொடுத்து விடலாம். அதில் Photo ஒட்டியிருக்கலாம். நிரந்தரமாக 'போட்டோ' எல்லாம் ஒட்டிக்கொடுத்து விட்டால், அது அவர்களுக்கு அந்தச் சான்றிதழ்கள் பெறுவதில் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களைத் தடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஆதி திராவிடர் துறையினருக்கு உள்ளது இந்தத் துறையினருக்கும் பொருந்தும். உதவித் தொகையை ஆரம்ப காலத்திலேயே கொடுத்துவிட வேண்டும். Backward Class -ஐச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஆகஸ்ட் அல்லது செப்டம்பரிலேயே, அதிகபட்சமாகக் கொடுக்கப்பட்டு விட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைக் கொடுத்தால்தான் அந்த மாணவர்

(முற்பகல் 11-05)

களுக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். மற்றொன்று ஹாஸ்டல்கள் போதாது. 543 ஹாஸ்டல்கள்தான் இருக்கின்றன. அதிலே 31,894 மாணவர்கள், மாணவிகள் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் ஐனத்தொகையில் 70 சதவிகிதம் பேக்வார்ட் என்று சொல்லுகிறோம். அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு, 50 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 50 சதவிகிதம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, பிற்பட்டோருக்கான உணவு விடுதிகளில் இருக்கும் மாணவர்கள் 31,894 தான். அந்த பிரேக்-அப் சரியாக இல்லை. ஏராளமான மாணவர்கள் விடுதிகளை இந்தத் துறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்து, 277 பள்ளிகள் இந்தத் துறையிலே நடைபெறுகின்றன. எதற்காக வீண் சிரமம்? இது பெரிய தலைவலி. கல்வித் துறையில் இதை ஒப்படைத்துவிட்டு, நிம்மதியாக இருப்பது நல்லது.

மாண்புமிகு திரு எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 277 பள்ளிகள் மதுரையிலே உள்ள கள்ளர் ரெக்லமேஷன் என்ற அளவிலே நடக்கும் பள்ளிகளாகும். நீண்ட காலமாக கள்ளர் ரெக்லமேஷன் குழுவோடு கலந்து பேசிப் பார்த்தோம். கல்வித் துறையிடம் கொடுக்க வேண்டாம், அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாகக் கூறுகிறார்கள். அதனால்தான் கல்வித் துறைக்கு மாற்றாமல் இருக்கிறது.

1986 ஏப்ரல் 30]

திரு சி. ரா.. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நடைமுறைச் சிக்கல்களைச் சொன்னார்கள். கல்வித் துறை அந்தப் பள்ளிகளை ஏற்றுக்கொள்ள ஒப்புதல் தெரிவிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு எம். ஆர். கோவேந்தன் : கல்வித் துறையிடம் கொடுத்தால், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு நடைமுறைச் சிக்கலால்தான் இதிலே முடிவு எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறோம்.

திரு சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இது போன்ற நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம், அரசு தெளிவாக, தைரியமாக, உறுதியாக முடிவெடுத்து, கல்வித் துறையிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறது. ஆதிதிராவிடர் துறையில் சில பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் உள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தகர்த்தெயிற்று, இந்தப் பள்ளிகளை கல்வித் துறையிடம் ஒப்படைத்து, வேறு காரியங்களில் அந்தத் துறை கவனம் செலுத்தலாம். கல்வித் துறையில் இந்தப் பள்ளிகளை ஒப்படைத்தால், ஹாஸ்டல்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது, உதவித் தொகையை உயர்த்துவது ஆகிய பணியில் கவனம் செலுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நமது அரசியல் சட்டத்தில் நமக்குக் கொடுத்துள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி ஏன் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகளைச் செய்யக்கூடாது என்பதை விளக்கி விடை பெற விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டம் பிரிவு 15-லே, உட்பிரிவு (4)...

“Nothing in this article or in clause 2 of Article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the Scheduled Castes and Scheduled Tribes.”

நாம் செய்வதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே வர முடியாது. கமிஷன் போட்டதே ‘Waste’. இது ‘Waste of time’ என்று சொல்வேன். இதை நான் அப்போதே சொன்னேன். நான் ஒரு கூட்டத்திலே சொன்னேன். ‘Waste of time’ என்று சொன்னேன். ஏற்கெனவே நமக்கு அதிகாரங்களை அரசியல் சட்டம் கொடுத்திருக்கிறது. ஏன் கமிஷன் போடுகிறீர்கள்? செக்ஷன் 16, உட்பிரிவு (4)....

274 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1986 ஏப்ரல் 30]

“Nothing in this article shall prevent the State from making any provision for the reservation of appointments or posts in favour of any backward class of citizens which, in the opinion of the State, is not adequately represented in the services under the State.”

இது அரசியல் சட்டம் கொடுத்திருக்கிற உரிமை. இன்னும் ஒன்று. ஆர்டிகிள் 341, உட்பிரிவு (1) . . .

“The President may, with respect to any State or Union Territory, and where it is a State after consultation with the Governor thereof, by public notification, specify the castes, races or tribes or parts or groups within the castes, races or tribes which shall for purposes of this Constitution be deemed to be Scheduled Castes in relation to that State or Union Territory, as the case may be.”

ஆக அரசியல் சட்டம் மாநில அரசுகளுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் ஏராளமான அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும் வழங்கியிருக்கிறது. நம்முடைய கிராசிகேஷன்களுக்கும், சலுகைகள் வழங்குவதற்கும் இவ்வளவு உரிமைகளும், சுதந்திரங்களும், அதிகாரங்களும் கொடுத்த பிறகு ஏன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? உதாரணத்திற்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டே ஒரு வழக்கில் ரூலிங் கொடுத்த பிறகு, அதிலிருந்து மாறுதல் செய்து, அந்த ரூலிங்கிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள புதிதாக கர்நாடகாவிலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்தாலும், அது கொடுக்கும் தீர்ப்புகள் பரமாத்மா கொடுக்கும் தீர்ப்புகளில்லை. அதிலேகூட குறைகள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தீர்ப்புகளிலே உள்ள குறைபாடுகளை, ஓட்டைகளை வைத்து நாம் சில நடைமுறைகளை எடுக்க வேண்டும். அதுதான் இன்றைக்கு

(முற்பகல் 11-10)

நமக்கும் கோர்ட்டுக்கும் இடையே நடைபெறுகின்ற விவகாரத்திற்கும் காரணம். அதைப் பயன்படுத்தி சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினருக்கும், ஜாதியினருக்கும் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். மிகவும் பின்தங்கியவர்களுக்கும் அந்த வகையில் நன்மை அளிப்பதிலே இந்த அரசு உறுதியாக இருந்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

திரு. பி. பார்த்தசாரதி:- துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு குறிப்பாக கல்வியை அடிப்படையாக வைத்து, இந்தத் துறையை ஊக்குவிக்கின்ற நிலையை

ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிறப்படுத்தப்பட்டோர் 275
 நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

எடுத்திருக்கும்போது, கல்வித் துறையைச் சார்ந்தவர்களான எங்களைப் போன்றவர்கள் இதிலே பேசுவது என்பது சாதாரணமானது.

குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற நாள் கள்ளர் சீரமைப்புப் பள்ளிகள்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்லப்போனால், இன்றைக்கு இருக்கிற ஊழலின் மொத்தமே இந்தக் கள்ளர் சீரமைப்புப் பள்ளிகளிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்கிறது. அதுவும் 'டிரான்ஸ்பர்' இதிலே முக்கியமானது. அதை ஆபுதமாக வைத்துக்கொண்டு இப்பள்ளிகளிலே அதிகமாக 'டிரான்ஸ்பர்' பண்ணுகிற சர்க்கேடுகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. திருமணங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சி இருந்தால் கூட, உடனே 'டிரான்ஸ்பர்'. எந்த சமயத்தில் என்று இல்லாமல், காரணம் இல்லாமல் இட மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன. கடந்த ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் 12 நாள் இடைவேளியில் 8 Chain of transfer நடந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் 20 பேர் டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 12 நாட்களுக்குள் 8 தடவை டிரான்ஸ்பர் நடந்திருக்கிறது என்றால், இதிலே norms இருக்க வேண்டாமா? இது குறித்து சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டாமா? இதற்கு ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஓரிடத்திலிருந்து 'டிரான்ஸ்பர்' பண்ணிவிடுகிறார்கள். பக்கத்தில் வா வா இல்லவளவு ரூபாய் 'ரேட்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த சகோதரி ஒருவர் தன்னுடைய * 'டிரான்ஸ்பர்' வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்து அதுபற்றி முறையிட்டிருக்கிறார். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பெரிய குற்றச்சாட்டு இருந்தாலொழிய, ஆண்டு இடையில் 'டிரான்ஸ்பர்' பண்ணக் கூடாது. அதற்குரிய வகையில் விதிகளை வகுக்க வேண்டும். விரைவில் இதற்கான உருவம் கொடுத்து, அவைக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, கள்ளர் சீரமைப்புப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், 17 மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பதவிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போதே பற்றாக்குறைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அறிவிப்பு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. ஆனால் இப்பள்ளிகளில் ஏற்கெனவே பணியாற்றுகின்ற பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பழைய ஊதியத்தையேதான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக

* நலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

276 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

[1986 ஏப்ரல் 30]

பிச்சைரத்தனம் என்பவர் 20—7—1978-லிருந்தே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அதுபோல் பழனியப்பன் என்பவர், அதுபோல் சங்கர் என்பவர். இப்படி 9 ஆசிரியர்கள் பழைய ஊதியத்தைத்தான் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குரிய புதிய ஊதியம் இதுவரை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. வேலை பார்ப்பதோ பி.டி. ஆசிரியர் பணி. ஆனால் சம்பளம் வாங்குவதோ பழைய சம்பளம். தயவுசெய்து இதற்குரிய உத்தரவை உடனே பிறப்பித்து, இப்பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்குமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் சம்பளம் வாங்கித் தருகின்ற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பவர்தலைமை ஆசிரியர், ஆனால் கள்ளர் சீரமைப்புப் பள்ளிகளில் மட்டும் அந்த உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கு அதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டிருப்பதால், மாதா மாதம் ஒழுங்காகச் சம்பளம் தரப்படாமல் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் ஒழுங்காகச் சம்பளம் தருவது என்கிற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்கெனவே கொள்கை அறிவிப்பாக அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களுக்கு அத்தகைய

(முற்பகல் 11-15)

அதிகாரங்கள் இல்லாததால், ஒவ்வொரு மாதமும் 7, 8 தேதிகளில் கூட சம்பளத்தைப் பெற முடியவில்லை. 20 ஆம் தேதி கூட சில இடங்களில் பள்ளிகளில் சம்பளம் வரவில்லை. எல்லாத் தலைமையாசிரியர்களுக்கும் இருக்கும் அதிகாரம் போல, டிராயிங் ஆபீசர்களாக இருக்கும் அதிகாரத்தை நலப் பள்ளிகள் தலைமையாசிரியர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளால் எந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய நினைக்கிறோமோ அது நிறைவேறவில்லை. அவைகள் பாழ்பட்டுப் போகின்றன, இந்த நடைமுறையை மாற்ற வேண்டும்.

அதுபோல், இடைநிலைப் பள்ளியாசிரியர்கள் இந்தப் பள்ளிகளில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாகத் துறையிலிருந்து சென்ற சான்றிதழ்கள் தவறால், ஊதிய உயர்வுகளை எல்லாம் அந்த ஆசிரியர்கள் இழந்து, அதில் ஒருவர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று 'ஸ்டே' கூட வாங்கியிருக்கிறார். இந்த ஆசிரியர்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதுபோன்று விடுதிகளிலும் பிரச்சினை இருக்கிறது. அவ்வப்போது செய்ய வேண்டிய

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

நிகழ்வுகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டும். இரண்டாவதாக, நான் சொன்னதைப் போல், ஒட்டு மொத்தமான சீர்கேட்டு நிகழ்ச்சிகளைத் தடைசெய்து, சீர்படுத்த நடவடிக்கை வேண்டும். இதற்காக ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட்டால், பல ஆசிரியர்களும் ஊழியர்களும் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களைத் தர முடியும். அதன் மூலம் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைக் களையலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்தால், நாம் எந்த நோக்கத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோமோ, அந்த சமுதாயத்திற்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக இங்கே உணவுச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழே 5-வது பக்கத்தில் 1981-82-லிருந்து மாணவர் இல்லங்களுக்கு உதவி செய்வதுபற்றிய செலவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர் இல்லங்களுக்கு மாநகராக இருந்தால் 95 ரூபாயும், வெளியூராக இருந்தால் 80 ரூபாயும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7-வது பக்கத்தில் தனியார் நடத்துகிற விடுதிகளுக்கு 45 ரூபாயும், 40 ரூபாயும் இரண்டு வகையான உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அடுத்து, 9-வது பக்கத்தில் சில விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எதைப் பார்த்தாலும், 40 ரூபாயும் 45 ரூபாயும்தான் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். அது சரியானதுதானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், தினசரி ஒரு மானவனுக்கு ஆகும் செலவு ஒன்றரை ரூபாய்தான். நான் ஒரு விடுதிக்குச் சென்று பார்த்தேன். அப்போது சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக நான் இல்லை. அங்கே பேசிக் கொண்ட இரண்டு மாணவர்கள், “1982க்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று தடவை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே சம்பளம் மற்றும் படித் தொகையை அதிகப்படுத்திக்கொண்டார்கள், நாங்கள் மட்டும் இன்னும் ஒன்றரை ரூபாயிலேயே நீண்ட காலமாக இருக்கிறோம், எங்களுக்கு அதிகமாகத் தொகை கொடுக்கக்கூடாது” என்று பேசிக்கொண்டதைக் கண்டேன். நான் இப்போது மேலவை உறுப்பினராக இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது, அது என் நினைவுக்கு வருகிறது. எங்கள் உணவுக்கான தொகை மட்டும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று அவர்கள் அப்போது குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சமுதாயத்தின் நலனுக்காக நாம் ஒதுக்கும் தொகை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். வறுமைக்

278 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிறப்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

[1986 ஏப்ரல் 30]

கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். கிராமப்புறங்களில் ஆண்டுக்கு ரூ. 6,400 வருமானத்துக்குள் இருக்கிற குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பதாக 7வது திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6,400 ரூபாய் மொத்த வருமானம், அதுவும் 3 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு என்று பார்த்தால், 60 ரூபாய் வருமானம் என்று வருகிறது. இது ஒரு யூனிட்டுக்கு எவ்வளவு வருகிறது? குறைந்தபட்சம் பார்த்தால், ரூ. 4.20 வேண்டும். ஆனால் நாம் கொடுத்திருப்பது ரூ. 1.50. இதனால் கிடைக்கவேண்டிய பலன் கிடைக்குமா? ஒருநாள் முழுவதும் அவர்களுக்கு ரூ. 1.50 தான். இதற்குள்ள்தான் அவர்களுக்குச் சாப்பாடு. வளரவேண்டிய பிள்ளைகள், நாளைக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே வந்து அமர வேண்டிய வர்கள், அவர்களுக்கு நாம் நாளொன்றுக்கு ரூ. 1.50 தான் சாப்பாட்டுக்காக ஒதுக்குகிறோம். இதுபோல் இந்த நாட்டினுடைய அத்தனை பொறுப்புக்

(முற்பகல் 11-20)

களையும் ஏற்க வேண்டியவர்கள் இப்படி ஒரு நாளைக்கு 1.50 ரூபாய்க்குள் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், இது மிகப் பெரிய அநியாயமாக இருக்குமே தவிர, வேறு ஏதாவதாகவும் இருக்க முடியாது. எனவே, இதை அதிகப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இந்த, குறைந்த பட்சம் வறுமைக் கோடு என்று அரசு நிர்ணயம் செய்திருக்கிற தொகையையாவது அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு மாநில அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மாணவர்கள் மத்தியிலே இன்னொரு முக்கிய பிரச்சினை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இந்தச் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு 90 சதவீதம் வருகை புரிந்திருக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஆணை போட்டிருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளிலே 75 நாட்கள்தான் வேலை நாட்கள். அதில் பத்து சதவீதம் என்பது 7 நாட்கள் ஆகும். ஏழு நாட்கள் என்பது சாதாரணமாக பிறப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து வருகிற மாணவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம். எனவே அவ்வாறு வராத மாணவர்களுக்கு இந்தத் தொகை தரப்படாது என்று சொன்னால் அது. . .

மாண்புமிகு திரு. அ. அருணாசலம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 90 சதவீதம் என்று இருந்ததை, எங்கள் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 75 சதவீதமாகக் குறைத்து அந்த ஆணை எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 30]

திரு. பி. பார்த்தசாரதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் அறிவிப்புக்கு நன்றி. ஆக, இந்த அடிப் படையிலே மாணவர்கள் உதவித் தொகை பெற 75 சதவீதமாக வருகைப் பதிவைக் குறைத்ததற்காக மீண்டும் நன்றி சொல்லிக் கொண்டாலும், இந்த உதவித் தொகையையும் அதேபோன்று உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு உரிய அறிவிப்பு கிடைக்குமானால், அந்த மாணவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடை வார்கள். எனவே உதவித்தொகையையும் உயர்த்தி, இன்னொரு அறிவிப் பையும் செய்தால், மிகவும் சிறப்பாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள், சீர் மரபினர் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகியோரின் நலனுக்காக எட்டு இடங்களில் வைக்கப் பட்டிருப்பதாக அறிவிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அனைத்துத் தொழிற் கூடங்களிலும் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லித்தரப்படுவது என்னவென்று பார்த்தோமானால், தையல் பயிற்சிதான். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் பிரம்பு மற்றும் நாரிழைப் பிரிவு சொல்லித்தரப்படுகிறது. லேடஸ்ட்டாக நிறைய வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எலெக்ட்ரானிக் துறையில், டி.வி. பயிற்சி மற்றும் ஃபார்மசி கோர்ஸ், பிரின்டிங் டெக்னாலஜி முதலிய பல துறைகளிலே பயிற்சி அளித்தோமானால், அவர்களுக்கு தங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறு வதற்கு நிறைய வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படும். இந்தமாதிரி தொழிற் பயிற்சி கொடுத்தால், இன்றைய காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப பயிற்சி பெறுவதிலும் அவர்கள் தங்களை 'Fit in' செய்து கொள்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். எனவே இதுபோன்ற வாய்ப்புக்களைத் தருமளவில் பயிற்சி வகுப்புக்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் பிரிவுகளின்கீழ் வருகிற மாணவர்கள் பொறியியல் மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்வதற்குமுன் அவர்களுக்குச் சிறப்பு வகுப்புகள் நடத்தப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் சில அனுபவர்களை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, ஒன்றைக் கசப்புடன் கூற வேண்டியிருக்கிறது. சிகப்பு நாடா நடைமுறை இதிலும் வந்து, இவ்வாறு செய்வது தாமதப்பட்டு விடாமல் பார்க்குக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தத் தேர்வுகளை எழுதுவதற்கு மாணவர் களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே தேர்வுகள் முடிந்தவுடனேயே இவ்வகுப்புகள் ஆரம்பித்துவிட வேண்டுமென்று

280 ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

[1986 ஏப்ரல் 30]

கூறிக்கொள்கிறேன். அப்படி உடனடியாகப் பயிற்சி அளித்தால்தான், அவர்கள் ஓரளவுக்கு நன்கு பயிற்சியைப் பெற்று, துழைவுத் தேர்வுகளைச் சரியான முறையில் எழுத முடியும். எனவே தேர்வுகள் முடிந்தவுடனேயே இப்பயிற்சி வகுப்புக்களைத் தொடங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்னொரு நல்ல அம்சம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சிர் மரபினர் மாணவர்களின் நலனுக்காக 543 விடுதிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றின் சில்லரைச் செலவினத்தின்கீழ் பணிபுரியும் ஊழியர்களான காவலர்கள், சமையலர்கள் ஆகியவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் பணிகளை வரன்முறைப் படுத்தி சம்பள ஏற்ற முறையில் ஊதியம் வழங்கும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது” என்று இருக்கிறது.

பரிசீலனை செய்து விரைவிலே முடிவுகளை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரிசீலனை என்கிற வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு, எங்களுக்கு ரொம்பக் கஷ்டமாகப் போய்விட்டது. காரணம் பல விவரங்கள் பரிசீலனையில் இருப்பவைகளுக்கு இன்னும் முடிவே வரவில்லை. அந்தமாதிரி இதிலும் இருந்துவிடாமல் இதன்மீது முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தச் சில்லரைச் செலவினப் பணியாளர்கள் மிகமிக பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாவார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியிலேயே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினராவார்கள். இவர்கள் ஊதிய நிர்ணயம் மட்டுமல்லாது ஓய்வூதியம், பணிக்கொடை முதலியவற்றையும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது எந்த முன்நிபந்தனைகளும்பிரியும் இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்நிபந்தனை என்று ஏதும் போட்டு கிடைக்காமல் செய்துவிடக்கூடாது. ஏற்கனவே 10 ஆண்டுப் பணியிருந்தால் ஓய்வூதியம் என்று இருக்கிறது. அப்படி பத்து வருடம் என்று போட்டு, பத்து வருடங்களுக்குள் ஓய்வுபெறுகிற பாவப்பட்ட ஜன்மங்களுக்கு இந்தப் பணிக்கொடை கிடைக்காமல் அடைப்பிடுகிற நிலை இருக்கிறது. எனவே இதனை மாற்றி, இன்றைக்குப் பணியில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் நலன்கள் கிடைக்கும் வகையில் அறிவிப்பைச் செய்ய வேண்டும், முன்நிபந்தனையின்றி, சர்வீஸ் காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்து, ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிறப்பித்தப்பட்டோர் 281
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

(முற்பகல் 11.25)

அதுபோல் 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமான வருமானம் உள்ள பெற்றோர் களின் குழந்தைகளுக்கு அரசு சம்பள விகிதம் தான் கிடைப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்டோருக்கு லோன் ஸ்காலர்ஷிப் ரொம்பக் குறைவாகத் தான் கிடைக்கிறது. 6,400 ரூபாய்க்கும் குறைந்த எல்லைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் வருமானம் அது. சாதாரண பிற்பட்ட வகுப்பிலிருந்து படிக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் வங்கியிலிருந்து 4 சதவீத வட்டியில் கடன் கொடுக்கும் அளவுக்காவது அந்த மாணவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இப்போது சில விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளின்படி அனைவருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் சொல்லி, வங்கிகளில் இதற்கு முதல் முக்கியத் துவம் கொடுத்து அந்த மாணவர்களின் கல்வி நலனுக்கு 4 சதவீத வட்டியில் கடன் அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு கூட்டு முயற்சியாக அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் திட்டத்தின் பெயரில் ஒவ்வொன்றும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 18-வது அம்சமாக இருக்கக்கூடிய பட்டயக் கணக்கு, சார்ட்டர் அக்கவுண்டன்சிக்கு எந்தவிதமான நிதி ஒதுக்கீடும் இல்லை. அதனால் அந்தத் திட்டம் யாருக்கும் பயன்படப் போவதில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் எப்படி வந்தது? சார்ட்டர் அக்கவுண்டன்சி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையன் இருக்கின்றன. இதைப் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு அதுவும் குறிப்பாக கள்ளர் ரெக்னமேஷனில் படித்தவர்களுக்கு எல்லாம் கொண்டுவருவது ரொம்பத் தேவையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆதிதிராவிடர் நலத் துறையில் சில சமச்சாரங்களில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் 88.81 லட்சம் பேர்களை, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஆதி திராவிட குடிமக்களை, 50 வீழுக்காடு வறுமை நிலையிலிருந்து விடுவித்து ஒரு நிலைமைக்குக் கொண்டுவருதல் என்று ஒரு vague sentence கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் நினைப்பது என்னவென்றால், இன்னும் கொஞ்சம் விவரம் கொடுத்தால், அதாவது எவ்வளவு பேர்கள் இந்த வறுமைக்

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

[1986 ஏப்ரல் 30]

கோட்டிமருக் கீழே இருக்கிறார்கள், அவர்களை மேலே கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற தெளிவான முடிவுகள் இருக்குமானால், அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் விவாதிப்பதற்கு, யோசனை சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் 5 நிமிடத்திற்குள் முடித்தால் நல்லது.

திரு. பி. பார்த்தசாரதி: துணைத் தலைவரவர்களே, முடித்துவிடுகிறேன். நான் even five minutes -ல் முடித்துவிடுகிறேன். ஆகவே எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு என்ற முழு விவரம் இருந்தால், இந்த நோக்கம் எப்படி சரியான நிலையில் இருக்குமென்ற கருத்துக்களை நாங்கள் சொல்ல முடியும். vague sentence -ஆக இருந்தால், இதை நிறைவேற்ற நினைக்கிறோமென்று சொல்வதைக் காட்டிலும், அவர்களை எல்லாம் முன்னேற்றுவதற்கு “காங்கிரீட் புரபோசலாக” இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். குறிப்பாக மதுரைப் பகுதியில் “காட்டு நாயக்கர்” என்ற ஒரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பழங்குடியினர் என்று அறிவிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்டால், ஆர்.டி.ஓ. 1942-ல் இருந்த சர்ட்டிபிகேட்டை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார். அந்த வகுப்பினர் ஒதுங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் 1942-ல் இருந்த டாக்குமென்டைக் கேட்டால், அவர்கள் எங்கிருந்து கொண்டுவருவார்கள்? அவர்கள் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைப் பெற முடியாத காரணத்தால், அவர்களுக்குரிய உரிமைகள் யாவும் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, சான்றிதழ் பெறுவதில் இருக்கும் தடங்கல் நீங்கவும், அதைச் சீர்படுத்திக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் சொன்ன 3 யோசனைகளில் ஒரு யோசனையை அரசு ஏற்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கான விடுதி ஒன்று அண்ணா மாவட்டத்தில் ஒட்டன்சத்திரத்தில் ஏற்படுத்தித் தருவதாக கடந்த ஆண்டு உறுப்பினர்களைச் சந்தித்தபோது சொன்னார்கள், ஆனால் அத்தகைய முயற்சி இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து தயவுசெய்து ஒட்டன்சத்திரத்தில் ஒரு ஆதிதிராவிட மாணவ மாணவியர்களுக்கான விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

புத்தகங்கள், சீருடைகள் கூட கடந்த ஆண்டு நவம்பர், டிசம்பரில்தான் கிடைத்ததாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் ஆண்டுத் தொடக்கத் திலே அதாவது ஜூன் மாதத்திலேயே கிடைப்பதற்கு முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு கொடுக்கும் பலன்கள் சரியாக உரியவர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற கவனத்தோடு அரசுத் துறை செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதைப் பயன் படுத்தி அவர்கள் சாகுபடி செய்ய ஒரு ஹெக்டேருக்கு 2,500 ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கு அந்த 2,500 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியு மென்ற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இதிலே கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்று கருதினால் அல்லது 25 ஆயிரம் ரூபாய் வங்கியிலே வாங்க வேண்டும் என்ற நிலை வந்தால், அவர்கள் இன்னு மொரு துறைக்குச் சென்று கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே integrate செய்து எல்லா வசதிகளையும் ஒரே துறையிலேயே பெறக்கூடிய வகையில் வைத்தால் நல்லது. நிலச் சாகுபடிக்கு என்னென்ன தேவை என்பதை உணர்ந்து அவை அத்தனையும் இந்த ஒரு துறையின் அடமையாகவே செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, * மாறுதல் உத்தரவைப் பெறுகிறார்கள்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றிய முழு விவரம் இருந்தால், அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னால், அதை உறுப்பினர் என்னிடம் கொடுத்தால், அது பற்றி நான் நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும். அப்படி இயலாத நிலையில் இது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கலாமா என்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினரிடம் அது பற்றிய விவரங்கள் இருக்கின்றனவா?

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[1986 ஏப்ரல் 30]

திரு. பி. பார்த்தசாரதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொன்ன செய்தியைத்தான் சொன்னேன், குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே இருக்கிறது என்று அந்த சகோதரி சொன்ன செய்தி இருக்கிறது. இதைக் குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டார்த்தசாரதி பேசும்போது, * அதிலேயிருந்து லஞ்சம் கொடுத்து டிரான்ஸ்பர் ஆகியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு குற்றச்சாட்டு. பொதுவாக லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. தனக்கு வேண்டிய பெண்மணி * மாறுதல் வாங்கினார் என்று அவர் பேசிய பேச்சு பத்திரிகைகளில் வரும்போது * வாங்கினார்கள் என்று படிக்கும்போது மக்கள் மத்தியிலே தவறாக ஆகவிடும். ஆகவே துணைத் தலைவர் அவர்கள்தான் தீர்ப்புக் கூற வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லியிருந்தால், அவரிடம் ஆதாரம் கேட்கலாம். பொதுவாக உள்ள செய்தியை, பரவலாக உள்ள செய்தியைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். அவற்றையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குவது என்ற மரபை எடுத்தால், பல விஷயங்கள் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து போகும். இதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீத்தாபதி அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார் என்றார். அவர் பொதுவாகச் சொன்னார், குற்றச்சாட்டல்ல. அவர் சொன்ன செய்தியை ஏற்கவோ மறுக்கவோ அமைச்சருக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் அவர் செய்தி என்று சொன்னார், குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தியாக இருந்தாலும், குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும், ஒரு ஆசிரியருடைய மனைவி * நிலை வாக்கூடாது என்பதுதான்.

திரு. பி. பார்த்தசாரதி: அந்த உணர்வுகளோடுதான் இந்தக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் போதுமானது. இந்த அரசின் நிர்வாகத்திலே, * 'டிரான்ஸ்பர்' வாங்க வேண்டும் என்ற

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

**ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 285
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. பார்த்தசாரதி]

நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே துணைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தி என்று சொல்லி, குற்றச்சாட்டு சொல்லுவது நீண்ட நாட்களாக சில பேர் கடைப்பிடிக்கும் 'டெக்னிக்'. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில், குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு அது செய்தி என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டு அவைக் குறப்பிலே இருக்க வேண்டுமா என்பதுதான் பிரச்சினை. ஏனென்றால் அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் தவறான எண்ணம், வெளியே, பத்திரிகையில் வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாறுதல் வாங்குவதற்காக இலஞ்சம் கொடுக்கப்பட்டது என்று பொதுவாக குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லலாம். அதை அரசு மறுக்கலாம். இதிலே * * * மாறுதல் வாங்கியதாக இருக்கிறது. இந்துக்களுக்கு * * * என்பது புனிதமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே இலஞ்சம் கொடுப்பதோடு * * * இலஞ்சம் கொடுப்பது என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்லும்போது, கடுமையான குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. ஆகவே * * * என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் பிற்பட்டோர் நலத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் முன்னேற்றத்திற்காக நமது தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அவர்கள் வாழ்நாள் பூராவும் பாடுபட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதனுடைய பயனாகத்தான் இன்று நமது பாட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு

* * * தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[திரு. ஆர். கோலப்பா]

[1986 ஏப்ரல் 30]

(முற்பகல் 11.35)

வந்திருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் ரஷ்யாவிற்குப் போய்விட்டு தமிழகத்திற்கு வந்தபோது, பெண்கள் மகாநாட்டிலே பேசும்போது, அவர்கள் கூறினார்கள். ரஷ்யாவிலே இருக்கின்ற தாய்மார்கள் வேலைக்குச் சென்றால், அந்தக் குழந்தைகளை எல்லாம் அரசாங்கமே பார்த்துக் கொள்கிறது, அரசாங்கமே அவர்களுக்கு உணவு, உடை கொடுக்கிறது. படிப்பதற்குப் புத்தகம் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை தமிழ்நாட்டிலே வரவேண்டும் என்று ஒரு காலத்தில் கூறினார்கள். ஆனால் தந்தை பெரியார் அவர்கள் கூறிய அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே நிறைவேறி வருவதைக் கண்டு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது முதலமைச்சர் அவர்களின் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக தினக்கூலியாக இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் குழந்தைகள் எல்லாம் அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திலே சேர்ந்து, அங்கே படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இலவசப் புத்தகங்கள் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். எழுதுபொருள்கள் எல்லாம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பள்ளியிலே 8ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு 2 ஜோடி உடைகளும், சீருடைகளும் கொடுத்து வருகின்றார்கள். மாணவர்கள் இல்லங்கள் எல்லாம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி பல நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் நம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே, கிறப்பான முறையிலே நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருவதைக் கண்டு, பழங்குடி மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் அவர்களைப் பாராட்டிக்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே பல முன்னேறிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எல்லாம் அந்தப் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்திருக்கின்றார்கள். முன்னேறாத, எந்தவித வசதியையும் பெறாத சமுதாய மக்கள் இன்னும் கீழ் நிலையிலேயேதான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காகத்தான் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 39 சமுதாய மக்கள் சேர்ந்து மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்துக்கு ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, இதை உடனடியாகக் கொண்டுவர அரசாங்கம் நடவடிக்கை

**ஆதிதிராவிட-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் சிறப்பித்தப்பட்டு 287
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. ஆர். கோவப்பா]

எடுக்கும் என்று கூறி இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று வரையில் அந்த நடைமுறையைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அது மட்டுமல்ல. சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர், மட்பாண்டம் செய்வோர் அவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் சமுதாயத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த சபையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய இந்தக் கோரிக்கை 50 ஆண்டுகாலமாக இங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் எதற்காக இதைக் கூறினேன் என்றால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே பொதுக் குழுவிலே தீர்மானம்கூட போட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்து, அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கின்றார்கள். அதை ஒட்டித்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன். அதன்மீது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடிதிருத்துவோருக்கும் அவர்கள் தொழில் செய்வதற்காக 1,500 ரூபாய் மான்யமாகவும், ரூபாய் 3,500 கடனாகவும், ஆக ரூபாய் 5,000 கொடுத்து அவர்களுக்குத் தொழில்கள் நடத்துவதற்கு உதவியைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அது கூட பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இந்த சபையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரை அளிக்கும்போது, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டதாகவே அவர்கள் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இது ஒரு நல்ல திட்டம். அதுமட்டுமல்ல. இதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு குழு கூட அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இப்போது சலவைத் தொழிலாளர், மருத்துவர் சமுதாய, ஓட்டர், போயர் சமுதாய மக்களுக்கு 3 சென்ட் நிலம் கொடுத்து வருகின்றார்கள். வீடு கட்டுவதற்காக என்று நிலம் கொடுத்துவருகின்றார்கள். ஆனால் அவை எல்லாம் நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு கருவிகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவை அவர்களுக்கு சரியாக போய்ச் சேருவதில்லை. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் இதற்கு ஒரு மேம்பாட்டுக் குழு அமைக்க வேண்டும். மாவட்ட அளவில் சிறப்பிட்டோர் நலத் குழு என்று ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும்.

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

[1986 ஏப்ரல் 30]

(முற்பகல் 11-40)

அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. கடந்த காலங்களில் மாநில பிற்பட்டோர் நலக் குழு என்று இருந்தது. அந்தக் குழுவின் சார்பிலே அவ்வப்போது அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கும், அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது அந்தக் குழு இல்லை. அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. சலவைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக கடந்த தேர்தலின்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் அறிக்கையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். சலவைத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு மேம்பாட்டுக் குழு அமைக்கப்போவதாக அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் அதிலே கொஞ்சம் அக்கறை, ஆர்வம் உடையவர்கள். அவர்கள் நமது மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்து, மேம்பாட்டுக் குழு அமைக்க அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக பிற்பட்டோர் நலன்கள் என்ற அடிப்படையில், சலவைத் துறைகளை நமது அரசாங்கம் கட்டிக் கொண்டு வருகிறது. தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே ஏறக்குறைய 80 சலவைத் துறைகள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இங்கே காலையிலே பேசும்போது கூட ஒரு நோயைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே சொல்கிறேன், அரசாங்கம் சலவைத் துறைகளைக் கட்டுவதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் காட்ட வேண்டும். எப்படி மருத்துவ மனைகள் கட்டுவதற்கும், கல்வி நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கும் முதன்மை இடம் கொடுத்து கவனிக்கிறார்களோ அதைப்போல சலவைத் துறைகள் கட்ட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். வியாதிகளே அங்கேயிருந்துதான் பரவுகின்றன. சலவைத் தொழிலாளர்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் துணிகளைத் துவைக்கிறார்கள். குட்டை, குளம், ஆறுகளிலே துணிகளைத் துவைக்கிறார்கள். அதனால் வியாதி வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். சென்னையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கூவத்திலே சாக்கடைத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதிலேதான் துணிகளைத் துவைக்கிறார்கள். அதில் துணிகளைத் துவைத்

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

தால், மனிதனுக்கு என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இஸ்திரி போட்டாலும், அதிலே கிருமிகள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள் டாக்டர்கள். அந்தத் துணிகள் மூலமாக நோய்கள் பரவுகின்றன. சரும நோய்கள் பரவுகின்றன. அதையெல்லாம் கவனிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும். நல்ல முறையிலே சலவைத் துறைகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இப்போது தலைநகரங்கள் தமிழகம் பூராவும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அண்ணா மாவட்டத்திற்குத் தலைநகராக திண்டுக்கல் இருக்கிறது. பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயரில் உள்ள மாவட்டத்திற்கு விருதுநகர் தலைநகராக இருக்கிறது. சிவகங்கை, பசும்பொன் முத்தூராமலிங்கம் மாவட்டத்திற்குத் தலைநகராக இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு புதுக்கோட்டை தலைநகராக இருக்கிறது. இது போன்ற மாவட்டத் தலைநகரங்களில் விஞ்ஞான முறையில் சலவைத் துறைகளைக் கட்ட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இதற்கு முன்பு ஆறு, குளங்களில் துவைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தலைநகர் என்றால் அரசாங்க அதிகாரிகள் வருவார்கள். அண்ணா மாவட்டத் தலைநகராக திண்டுக்கல் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கே அதிகாரிகள் அதிகமாக இருந்ததில்லை. இப்போது எங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளும் அங்கே போவார்கள். அந்தத் தலைநகரிலே 5,000 அல்லது 10,000 அரசு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துணிகளைச் சுகாதார முறையில் சலவை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தமிழ் நாட்டிலே ஏறக்குறைய 98 நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. 98 நகராட்சிகளில் ஏறக்குறைய 35 நகராட்சிகளில்தான் சலவைத் துறைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்றியங்கள் 382 இருக்கின்றன. ஆனால் 27 ஒன்றியங்களிலேதான் சலவைத் துறைகள் இருக்கின்றன. பேரூராட்சிகள் 636 இருக்கின்றன. ஆனால் 37 பேரூராட்சிகளிலேதான் சலவைத் துறைகள் இருக்கின்றன. நகரியங்கள் 9 இருக்கின்றன. அவற்றிலே 5 லேதான் சலவைத் துறைகள் இருக்கின்றன. எனவே எல்லா இடங்களிலும் சலவைத் துறைகள் கட்ட உடனடியாக தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

[1986 ஏப்ரல் 30]

(முற்பகல் 11.45)

அடுத்து, இப்போது அரசாங்கத்தின் மூலம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள், சலவைத் துறை கட்டுவதற்கு, சலவைத் துறை கட்ட 1 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இதிலே 75 ஆயிரம் ரூபாய் அரசு கொடுக்கிறது. 20 ஆயிரம் ரூபாயை உள்ளாட்சி அமைப்பு கொடுக்கிறது. மீதி 5 ஆயிரம் ரூபாயை சலவைத் தொழிலாளர்கள் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி 5 சதவிகிதத்தை சலவைத் தொழிலாளர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்தத் தொழிலாளியுமே சலவைத் துறையைக் கட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்க எந்தக் காலத்திலேயும் முன்வரமாட்டார்கள். காரணம் பொருளாதாரத்திலே அவர்கள் அவ்வளவு உயர்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே இந்தத் தொகையையும் அரசே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு அரசு பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை பல்வேறு திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கும் நிலையில் இந்தச் சிறு தொகையை சலவைத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பெற்றுத்தான் சலவைத் துறை கட்ட வேண்டுமா? ஆகவே தொழிலாளர்களிடமிருந்து இதற்கென்று பணம் வாங்காமல், அந்தச் செலவையும் அரசே செய்து சலவைத் துறைகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. இராமலிங்கம் தலைமை)

அடுத்து, இதற்காக 1986-87-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணமும் போதாது. சலவைத் துறைகள் கட்ட லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு மனைகள் வாங்குவதற்காக 10 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுவும் குறைவுதான். இதற்காகவும் மேலும் நிதி ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மூன்று சமுதாயத் தினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போயர், மருத்துவர் மற்றும் சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆவார்கள். அரசு இன்றைக்கு அளிக்கின்ற நல்வாழ்வுத் திட்டங்களின் பலன் எல்லாம் இந்த மூன்று சமுதாயத்தினருக்கும் முறையாகப் போய் சேர்கிறதா என்று கண்டறிவதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபோல இந்த மூன்று பிரிவின ருக்கும் முறையாக வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் போய்ச் சேர வேண்டும். அது போல இவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க வாய்ப்பு அளிக் கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, உள்ளாட்சித் துறை விவாதத்தின்போது, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. சென்னை நகரைப் பற்றிய பிரச்சினையாக இருப்பதால், ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சென்னையிலே இன்றைக்கு 40 லட்சம் மக்கள்

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

வாழ்கிறார்கள். வெளியிலேயிருந்து நாள்தோறும் 5 லட்சம் பேர் வந்து போகிறார்கள். அந்தவகையிலே சென்னை நகரிலே 45 லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 45 லட்சம் மக்களுக்கும் மொத்தம் 10 சலவைத் துறைகள்தான் இருக்கின்றன. திரு. வாசுதேவன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் உள்நாட்டித் துறைச் செயலாளராக இருந்தபோது என்னிடம், “சென்னையிலே என்னென்ன வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அப்போது சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகள் கூட்டம் ஒன்றை கூட்டினேன். இன்னும் சென்னையிலே எத்தனை சலவைத் துறைகள் கட்டப்பட வேண்டுமென்பது பற்றிய ஒரு விவர அறிக்கையை அப்போது நான் கொடுத்தேன். ஒவ்வொரு தொகுதி வாரியாக அதிலே விவரங்கள் அடங்கியிருந்தன. அமைக்கப்பட இருக்கின்ற சலவைத் துறைகளை விஞ்ஞான ரீதியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். கூவம், பக்கிங்காங் கால்வாய், அடையாறு போன்ற இடங்களில் எல்லாம் துணிகளைத் துவைக்கக் கூடாது என்று அப்போது நான் அவரிடம் கூறினேன். அவரும் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறியிருந்தார். இன்றைக்கு சென்னை மெட்ரோபோலிட்டன் சிடி என்கிற வகையிலே அது பெரு நகரமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது வில்லிவாக்கம், மேற்கு அண்ணா நகர், சாலிகிராமம், திருவான்மியூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் புதிதாக சலவைத் துறைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். சென்னையிலே சலவைத் தொழிலாளர்கள் துணிகளைத் துவைக்க எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அது குறித்து அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேற்கு அண்ணா நகர், சைதாப்பேட்டை, அடையாறு, சாலிகிராமம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இனியும் தாமதம் செய்யாமல், உடனடியாக சலவைத் துறைகள் விஞ்ஞான ரீதியில் அமைக்கப்பட வேண்டும். சென்னையிலே இன்றைக்கு 25 ஆயிரம் சலவைத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 25 ஆயிரம் சலவைத் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்தினர் துணிகளை சலவை செய்வதற்காக இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கின்ற வசதி என்று நாம் பார்த்தோமானால், சுமார் ஆயிரம் துணி துவைக்கும் கற்கள் தான் இருக்கின்றன. துணி துவைப்பதற்கு இந்தத் துறைகள் எப்படி போதும்

(முற்பகல் 11-50)

என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினையாக யாரும் நயவுசெய்து கருதக்கூடாது. இதை தனிப்பட்ட பிரச்சினையாக யாரும் நயவுசெய்து கருதக்கூடாது. இதை இந்த அவையிலே உள்ள எல்லோருடைய பிரச்சினையாகவும் கருத வேண்டும். இது முக்கியமான

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா] [1986 ஏப்ரல் 30]

பிராச்சினை. சலவைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற எல்லோருடைய கிராமங்கள் என்ன என்பதை என்னைப் போன்றவர்கள்தான் அறிவார்கள். சென்னையில் இருக்கிற சலவைத் துறைகளை அபிவிருத்தி செய்ய 1,45,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இதை யாரும் கேட்பதில்லை என்பதனால் இவ்வளவு குறைவான தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் கணிசமான தொகையை ஒதுக்கி சென்னையில் இருக்கிற சலவைத் துறைகளை பராமரிப்புச் செய்வதற்கும் மேலும் ஐந்து சலவைத் துறைகளை விந்ஞான ரீதியில் அமைப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், பிற்பட்டோர் நலத் துறையினர் ஜாதிக் சான்றிதழ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்கள் கொடுத்தால் போதும். இப்போது பணம் வாங்குவதற்காகவே தாசில்தார்தான் சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். எழும்பூரில் உள்ள தாசில்தாருக்கு, எனக்கு வேண்டிய தெரிந்த ஒருவருக்காக ஜாதிக் சான்றிதழ் வழங்க சிபாரிசு செய்து நானே கடிதம் கொடுத்தும், எம்.எல்.சி. கொடுத்தாலும் சரி, எம்.எல்.ஏ. கொடுத்தாலும் சரி, 50 ரூபாய் பணம் கொடுத்தால்தான், ஜாதிக் சான்றிதழ் கொடுப்பேன் என்று சொல்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஜாதிக் சான்றிதழ் என்பது சம்பந்தப்பட்ட ஊரில் இருக்கிற கிராம அதிகாரி, அதன் பிறகு ஆர். ஜி. பிறகு தாசில்தார் என்று பார்த்து தாசில்தார்தான் கொடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக யாரும் அதைக் கொடுத்துவிட முடியாது. வருமான அடிப்படையில் சலுகை பெறுவதற்காக ஜாதிக் சான்றிதழ் பெற்றாகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டு சொன்னால், அவற்றைக் குறிப்பாக எழுதிக் கொடுத்தால், அது முறையாக இருக்கும்; முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று அந்தத் தாசில்தாருக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னுடைய பகுதியில் இருப்பவருக்கு ஜாதிக் சான்றிதழ் வேண்டுமென்று நான் கடிதம் கொடுத்தும், அது முடியாது என்றும், 50 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் நான் கொடுப்பேன் என்றும் எழும்பூர் தாசில்தார் சொல்லியிருக்கிறார். நான் தமிழ் நாடு

**ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 2
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

முழுவதும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, அங்கே அங்கே இருக்கிற நிலைமையைத் தான் சொல்கிறேன். எங்கு பார்த்தாலும், இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும், பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பலமுறைகள் கடிதம் மூலமாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். எல்லா ஊர்களிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் கூறுவதெல்லாம் மாவட்ட வாரியாக, இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட ...

மாண்புமிகு திரு இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சான்றிதழ் வாங்குவதற்குச் செல்கிறபோது, “ 50 ரூபாய் கேட்கிறார்கள், அப்படிக் கொடுத்தால்தான் சான்றிதழ் தருகிறார்கள் ” என்று திரு. கோலப்பாவைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொதுவாகச் சொன்னால், இதை எப்படி ஏற்று நடவடிக்கை எடுப்பது? யாராவது குறிப்பிட்ட ஒரு அதிகாரி இப்படி பணம் வாங்கினார் என்று தெரிவித்து, அதை எழுதிக் கொடுத்தால், அவர் பெயரை இங்கே தெரிவிக்க வேண்டாம், எழுதிக் கொடுத்தால் கூட நடவடிக்கை எடுக்கலாம், பொதுவாக அதிகாரிகள் தமிழ் நாடு முழுவதும் உள்ள தாசில்தார்கள் இப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பொதுப்படையாகச் சொன்னால் அது சரியான முறையாக இல்லை. நடவடிக்கை எடுக்கவும் முடியாது.

திரு ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கோலப்பா அவர்கள் பேசும்போது எழும்பூர் தாசில்தார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-55)

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அந்தத் தாசில்தார் மீது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மூலமாகவே ஒரு மனு தயார் செய்து கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை அவைவரில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. இராமலிங்கம்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 20 நிமிடங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்னும் 4 பேர் பேச வேண்டும்.

[1986 ஏப்ரல் 30]

திரு சி. ஆர். கோவப்பா : இந்தத் தவறுகள் நடக்காமலிருப்பதற்காக மாண்புமிகு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாகவும் ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுகுறித்து ஏற்கெனவேயே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இருப்பினும் இந்தச் சபை முடிந்த பிறகாவது, அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், நிச்சயமாக இதிலே நடக்கின்ற தவறுகளைப் போக்க முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், இஸ்த்திரி போடக்கூடிய பெட்டியின் விலை இன்றைக்கு 700 ரூபாய்க்குமேல் விற்கிறது. சலவைத் தொழிலாளருக்கு அது கிடைப்பதே இல்லை. மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளே போலி மனுக்களைத் தயார் செய்து, சலவைத் தொழிலாளர் அல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிடுகிறார்கள். உண்மையான கிராம சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. எனவே கண்காணிப்புக் குழு என்று போட்டால் உண்மையான மனுக்கள் எவை, மனுக்களைக் கொடுத்தவர்கள் சலவைத் தொழில் செய்கிறார்களா அல்லது சவாத் தொழில் செய்கிறார்களா என்று பார்த்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். எனவே மாவட்ட அளவில் கண்காணிப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

திரு. என். சி. இராகவாச்சாரி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆதி திராவிடர்-பழங்குடியினர் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் படித்தேன். இந்த அரசு அவர்களுக்காகப் பெரிய திட்டங்களையெல்லாம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போற்றுகின்றேன். ஆனால் அவற்றின்மீது ஓரிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பின் நான்காவது பக்கத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதுபோல, ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு, அவர்களது பெற்றோரது வருட வருமானம் ரூ. 6,000-த்திற்கு அதிகப்படாமல் உள்ளவர்கட்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதை ரூ. 9,000 ஆகவோ அல்லது ரூ. 10,000 ஆகவோ செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு பிழனுக்குக் கூட இன்றைக்கு மாதம் ரூ. 750 சம்பளம் என்று வந்துவிடுகிறது. இந்தக் கணக்குப் பட்டி பார்த்தால், அவரது குழந்தைக்கு இச்சலுகை கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. இப்போது விலைவாசி அதிகமாக இருப்பதால், ரூ. 6,000

ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 295
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். சி. இராகவாச்சாரி]

என்பதை முடிந்தால் ரூ. 8,000 ஆகவோ, ரூ. 9,000 ஆகவோ அல்லது ரூ. 10,000 ஆகவோ உயர்த்திட மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இப்போதுள்ள அரிசன நல மாணவர் விடுதிகளிலே ஓர் அறையில் எட்டு முதல் பத்து மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஓர் அறையில் இவ்வாறு எட்டு முதல் பத்து பேர் வரை இருந்து மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஓர் அறையிலே மூன்று பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் மிகவும் கஷ்டம். எனவே இதைப்பற்றியும் மாண்மியுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சென்னையிலே சில இடங்களிலே ஆதி திராவிட மக்கள்—குறிப்பாக பக்கிங்காம் கனாலின் இரு கரைகளிலும்—குடிசை போட்டு வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சுகாதார வசதி சரியாக இல்லை. இதனால் அவர்களுக்கு வியாதிகள் வருகின்றன. வியாதிகள் வந்து அதிகமான அளவில் பரவுகின்றன. எனவே அவர்களுக்கு உடனடியாகக் குடியிருப்பதற்கு வீடு கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சிலர் வேற்றிடம் கொடுத்தால் போக மறுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும் அவர்களை வற்புறுத்தியாவது அவ்விடங்களிலிருந்து மாற்றி, புதிய சுகாதாரமான கட்டிடங்களில் வாழ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் சுகாதார வசதி மிகவும் முக்கியம்.

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திலேயிருந்தே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பலர் பிளாட்பாசங்களிலேயே குடும்பம் நடத்தி வருகிறார்கள். அங்கேயே வசித்து, அங்கேயே சமையல் செய்து, அங்கேயே படுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் இன்னும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கூலி வேலை செய்து, சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் நலனையும் அரசு கவனத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பகல் 12-00)

சென்னையிலே சில இடங்களிலே நகருக்கு அப்பாலுள்ள இடங்களில் குடிசையில் ஆதி திராவிடர்கள் வாழ்கிறார்கள். உதாரணமாக சைதையிலே கோதாமேடு இருக்கிறது. அது நகரத்திற்கு அப்பால் இருக்கிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக அங்குள்ளவர்கள் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்கவில்லை. பலமுறை நான் அங்கு சென்றிருக்கிறேன்.

[திரு. என். சி. இராகவாச்சாரி]

[1986 ஏப்ரல் 30]

என்னாலான உதவியை அவர்களுக்கு நான் செய்திருக்கிறேன். அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடம் கோவில் இடமென்று கேள்விப்பட்டேன். அங்குள்ள மனைக்கு குடக்கூலி அவர்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே அரசு வீடு கட்டிக் கொடுக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். “கவர்ன்மென்ட் பார்ம்” என்று சைதையில் “கோல்ப்ஸ் கிளப்புக்குப்” பின்னால் இருக்கிறது. அங்கு 150 குடும்பங்கள் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கும்படி கடந்த 2, 3 வருடமாக நான் கலெக்டரிடம் கேட்டுக்கொண்டேன். அவரும் அங்கு வந்து பார்த்தார்கள்; பட்டா கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் அங்கே அரசு வீடு கட்டிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில கிராமங்களில் சேரிகள் ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் 2½ வருடமாக திருவள்ளூர்லிருந்து 44 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் கரியகுலவாக்கம் கிராமத்திற்குப் போய் வருகிறேன். அங்குள்ளவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி இல்லை. அங்கு ஜாதி இந்துக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி இருந்தது. அங்குள்ள ஆதி திராவிடர்கள் ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடத்திற்குப் போவதற்குப் பயப்பட்டார்கள். பலமுறை அதுபற்றி கலெக்டரிடம் நான் கேட்டு இப்போது அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி கிடைத்திருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் எனக்கு நன்றி செலுத்தி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

பல கிராமங்களில் ஆதி திராவிடர்கள் குடிநீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு முறை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் “கவர்ன்மென்ட் பார்ம் காலனிக்கு” வந்தார்கள். அப்போது நான் அரிசன் காலனி என்று பேசிய போது, அவர்கள் சொன்னார்கள், அரிசன் காலனி என்ற நிலை மாற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அவர்கள் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. அவர்கள் எல்லாம் நம்மோடு நம்முடனே வாழ வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சில கிராமங்களிலே சேரி, சேரி என்று ஒதுக்கப்படும் நிலை தடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்கு மத்தியிலே பட்டா வழங்கி அவர்கள் வாழ வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, அம்பாசங்கர் கமிஷன் பற்றி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஓர் உறுப்பினர் இது தேவையில்லை, ‘Waste of Time’ என்று சொன்னார். அரசியல் சட்டத்திலே 340-வது பிரிவிலே கமிஷன் போட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ‘சோஷலி, எடுகேஷனலி பேக்வார்டி’ என்பது பாரைக்

**ஆதிதிராவிடர்-பழங்குடியினர் நலன் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 297
நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

1986 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். சி. இராகவாச்சாரி]

குறிக்கும். அது எப்படி நிர்ணயிக்கப்படலாம் என்பதுபற்றிப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது அம்பாசங்கர் கமிஷன் முன்பு எல்லா சாதியினரும் மனு கொடுத்து தங்களையும் சேர்க்க வேண்டும், தங்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உயர்ந்த சாதியார்கள் கூட மனு போட்டார்கள். ஆகையால் கமிஷன் ஏற்படுத்துவது நல்லதுதான். கமிஷன் இல்லாமல் தீர்மானம் பண்ண முடியாது. அரசு கமிஷன் போடுவதை நான் வரவேற்கிறேன். சில சாதியர்கள் குறிப்பாக நாவிதர்கள், சலவையாளர்கள், சாதி அடிப்படையிலே பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். பொருளாதார ரீதியிலேயும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சாதி அடிப்படையிலே எடுத்துக் கொண்டால், சிலர் பணக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். வசதிபடைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கு அரசு கமிஷனை நியமித்தது. ஆகவே இப்படி கமிஷன் போடுவது நல்லது; அது தேவைதான் என்பதைக் கூறி, இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

3. தகவல் கோரல்.

(7) மேலவை மண்டபத்திற்கும் பக்கத்திலுள்ள தோட்டத்தில் மின் விசிறி எடுக்கப்பட்டது குறித்து.

திரு. க. மீனாட்சுசுந்தரம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தொடர்ந்து அவை 2 அல்லது 2½ மணி வரையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அவைக்குள்ளே உட்கார முடியாமல், சற்று வெளியே போய் பக்கத்திலுள்ள தோட்டத்திலே உட்காரலாமென்று போனால், அங்கு இருந்த 2 மின்விசிறிகள் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. அங்கு உட்கார முடியவில்லை. உடம்பு எல்லாம் எரிகிறது. எனவே உறுப்பினர்கள் அங்கு போய் ஓய்வு எடுப்பதற்கு மின் விசிறிகள் போட ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. இராமலிங்கம்) : செயலகம் தக்க வடிவத்தை எடுக்கும்.

(பிற்பகல் 12-05)

5. அரசின் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. யிசா. கணேசன் என்கிற திரு. ஆர். கணேசன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத் துறைகளை விளக்கக் குறிப்பின் மீது சில கருத்துகளைக் கூறலாம் என்று